

3. dan

BOJ MED BOGOM IN SATANOM

Lucija, Frančišek in Jacinta, trije Fatimski pastirčki, so bili obdani z ljubeznijo svojih staršev, bratov in sester. V družini so se učili, da je vse kar so in imajo dar od Boga. Ob večerih so se člani družine zbrali ob skupni molitvi. Zahvalili so se Bogu za skromno kajžico v kateri so živeli, za hrano, ki so jo s trdim delom uspeli pridelati na polju, za zdravje in povezanost v družini ter za vse kar so tistega dne lepega doživeli. Iz hvaležnosti je raslo veselje. Njihovi dnevi so se kljub napornemu delu, skrbem in težavam zaključevali v veselju ter prazničnem vzdušju.

Medtem pa so se nad domovino dvigali težki časi. Politične razmere na Portugalskem so bile nestabilne in veri sovražne. Na oblasti so bili prostozidarji, ki so ponavljali geslo: "Niti Bog niti vere." Sistematično so širili sovraštvo do Cerkve. Ukinjali so cerkvene praznike, prepovedali so procesije in zvonjenje. Mnoge Božje hiše so bile spremenjene v vojašnice, katoliške šole zaprte, verouk pa prepovedan. Razmere so se leta 1916, ko je bila Portugalska vključena v prvo svetovno vojno, še poslabšale. Možje in fantje so se poslavljali od svojih družin in nihče ni vedel, ali se bodo živi vrnil z bojišč.

Zlo pa se ni širilo le na Portugalskem, ampak tudi drugje po svetu. Leta 1917 so v Rimu proslavljali dvestoletnico prostozidarstva. Na trgu Svetega Petra so razvijali zastave z napisi: "Satan naj vlada v Vatikanu in papež naj mu služi." V istem času se je v Rusiji pripravljala komunistična revolucija. Nova oblast je odkrito udarila proti veri in Bogu. Lenin, voditelj boljševikov in prvi premier Sovjetske zveze, je dejal: "Bog je moj osebni sovražnik." Njegova mržnja do vsega, kar je bilo povezano z vero, je sprožila nepojmljiva preganjanja verujočih, ki so se iz Rusije razširila na veliko drugih držav, tudi na Jugoslavijo in s tem na Slovenijo.

Po svetu so plapolale Satanove bojne zastave. Divjal je odkrit boj proti Bogu. Zlo je zapeljevalo človeka in ga skušalo prepričati, da Boga ne potrebuje. V brezboštvu se je širilo sovraštvo, nasilje, preganjanja in morije. To so bili tragični in težki časi, polni teme in trpljenja.

Fatima, kjer so živeli naši pastirčki, je bila odmaknjena od velikih mest. Informacije o tem, kaj se dogaja v svetu, so jo le počasi dosegale. Njeni prebivalci so še naprej živeli po svojih krščanskih navadah. Lucijina mati, preprosta kmečka žena, se sicer ni spoznala na politično dogajanje v Evropi, kljub temu pa se je jasno zavedala, da vlada v svetu neprestan boj med Satanom in Bogom. Prizadevala si je,

da bi svoje otroke na to kar najbolj pripravila. Hotela je, da bi bili ponižni in delavni. Svarila jih je pred grehom. Ni trpela laži. Otrokom je ob zimskih večerih brala Sveto pismo in jim pripovedovala o življenju svetnikov. Večkrat jim je govorila tudi o peklu. Ob njenem pripovedovanju so si lahko živo predstavljali, kakšno trpljenje jih čaka, če bodo zapustili Boga. Vzgajala jih je v pobožnosti, posebno do Najsvetejšega zakramenta. Kadar je kateri izmed otrok pristopil k prvemu svetemu obhajilu, je pripravila veliko praznovanje v hiši.

Tako je bila otrokom približana življenjska skrivnost o tem, da smo vedno sredi boja med dobrim in slabim. Zlo ne počiva. Brezboštvo se danes širi naprej. Satan še vedno prepričuje človeka, da je lahko sam sebi bog.

*

Boj poteka tudi v tvojem srcu. Zavedaj se tega. V najmanjših in na videz zelo preprostih rečeh si na preizkušnji. Ni vseeno, kaj izbiraš in kako se odločaš. S tem zavedanjem se odločno podaj v boj zoper lenobo, laž, jezo, nevoščljivost, požrešnost... Marija naj ti pomaga pogumno vztrajati v boju za dobro.

NALOGA: Prosi Marijo naj ti pomaga, da ne boš mlačen in se boš vedno pogumno boril za dobro. V ta namen zmoli Zdravo Marijo.